

❖ ד'ג'ר' ❖ סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

יב וְהָיָה | עֲקֵב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמְּשֻׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרַתֶּם וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְךָ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: וְהָיָה חֶלֶף דִּתְקַבְּלוּן. ית דיניא האלין. ותשרון ותעבדון יתהון. וישר יי אהך לך. ית קימא וית חסדא. דקנייס לאבדהתך; יג וְאֶהְבֶּךָ וּבְרַכְךָ וְהִרְבֵּךָ וּבִרְכָךָ וּבְרַכְךָ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ דְגִנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ שְׁגַר-אֲלֵפֶיךָ וְעֲשִׂיתָרְתָּ עִמָּךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֵת לָךְ: וירחמנך. ויברכנך ויסגינך. ויברךך ולדא דמעך ואבא דארעך. עבורך וחסרך ומשחך. בקרי תורך ועדרי ענך. על ארעא. דקניס לאבדהתך למתן לך; יד בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל-הָעַמִּים לֹא-יְהִיָּה בְּךָ עֶקֶר וְעַקְרָה וּבְבִהְמֹתֶיךָ: בְּרִיךְ תִּהְיֶה מִכָּל עַמְמִיא. לא יחי בך. עקר ועקרא ובבעירך; טו וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל-חֲלִי וְכָל-מַדּוּי מִצָּרִים הָרְעִים אֲשֶׁר יֹדְעֵת לֹא יִשְׁיִמֶם בְּךָ וּנְתַנֶּם בְּכָל-שָׁנָאִיךָ: ויעדי יי. מנך כל מרעין. וכל מכתשי מצרים בישיא דידעתא. לא ישונון בך. ויתינון בכל שנאך; טז וְאָכַלְתָּ אֶת-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ לֹא-תַחֲוֶם עִינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי-מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ: ותגמר ית כל עממייא. דיי אהך יהיב לך. לא תחוס עינך עליהון. ולא תפלח ית טעותהון. ארי לתקלא יהון לך; ס * יז כִּי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָּה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם: ארי תימר בלבך. סגיאיין. עממייא האלין מני. איכדין אכול לתרכותהון; יח לֹא תִירָא מֵהֶם זָכַר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְפָרְעָה וּלְכָל-מִצְרַיִם: לא תדחל מנהון. אדכרא תדכר. ית דעבד יי אהך. לפרעה ולכל מצראי; יט הַמַּסֶּת הַגְּדֹלָת אֲשֶׁר-רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֲתֵת וְהַמּוֹפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְרַע הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּנִי-יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְכָל-הָעַמִּים אֲשֶׁר-אֵתָּה יֵרָא מִפְּנֵיהֶם: נסין רברבן דחזאה עינך. ואתיא ומופתיא וידא תקיפתא ודרעא מרממא. דאפקך יי אהך. פון עביד. יי אהך לכל עממייא. דאת דחיל מן קדמיהון; כ וגם אֶת-הַצִּרְעָה יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בָּם עַד-אֲבֹד הַנְּשֹׂאָרִים וְהַנְּסֻתָרִים מִפְּנֵיךָ: ואף ית ערעיתא. יגרי. יי אהך בהון. עד דיבדון. דאשתארו. ודאטמרו מן קדמך; כא לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא: לא תתבר מן קדמיהון. ארי יי אהך שכינתיה בינך. אהא רבא ודחילא; * כב וּנְשַׁל יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֵיךָ מְעַט מְעַט לֹא תוּכַל כְּלַתֶּם מֵהָר פֶּן-תִּרְבֶּה עֲלֶיךָ חֵית הַשָּׂדֶה: ויתריך יי אהך. ית עממייא האלין. מן קדמך זעיר זעיר. לא תכול לשיציותהון בפריע. דלמא תסגי עלך חית ברא; כג וּנְתַנֶּם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְפָנֶיךָ וְהֵמָּה מְהוּמָה גְּדֹלָה עַד הַשְּׂמֹדִם: ומסרנון. יי אהך קדמך. וישגישנון שגוש רב. עד דישתיצוון;

כד ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: ומסר מלכיהון בידך. ותוביד ית שומהון. מתחות שמיא. לא יתעתד אנש קדמך. עד דתשיצי יתהון; כה פסילי אליהם תשרפון באש לא תחמד פסר וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אליהך הוא: צלמי טעותהון תיקדון בנורא. לא תחמיד כספא ודהבא דעליהון ותסב לך. דלמא תתקיל ביה. ארי מרחק. קדם יי אהך הוא; כו ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקין | תשקצנו יתעב תתעבנו כי חרם הוא: ולא תעיל דמרחק לביתך. ותהי חרמא פותיה.

שקצא תשקצניה. ורחקא תרחקניה ארי חרמא הוא; פ *

ב בסת"י ח א כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם: כל תפקידתא. דאנא מפקיד לך. יומא דין תשרון למעבד. בדיל דתיחון ותסגון. ותיעלון ותירתון ית ארעא. דקיס יי לאבהתכו; ב וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אליהך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו (דרי מצותיו) אם לא: ותדבר ית כל אורחא. דדברך. יי אהך. דנן. ארבעין שנין במדברא. בדיל לענייתך לנסיותך. למדע ית דבלבך. התטר פקודיה אם לא; ג ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: וענך ואכפנך. ואוכלך ית מנא דלא ידעתא. ולא ידעו אבהתך. בדיל להודעותך. ארי. לא על לחמא בלחודוהי מתקים אנשא. ארי. על כל אפקות מימר מן קדם יי חיי אנשא; ד שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בעקה זה ארבעים שנה: כסותך. לא בליאת מנך. ומסנך לא יחיפו. דנן ארבעין שנין; ה וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אליהך מיסרך: ותדע עם לבך. ארי. כמא דמליף גוברא ית פריה. יי אהך מליף לך; ו ושמרת את מצות יהוה אליהך ללכת בדרכיו וליראה אתו: ותטר. ית פקודיא די יי אהך. למדך באורחון דתקנן קדמוהי ולמדחל יתיה; ז כי יהוה אליהך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארי יי אהך. מעיל לך לארע טבתא. ארע נגדא נחלין דמיין. מבועי עינן ותהומין. נפקין בבקען ובטורין; ח ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארע חטין ושערין. וגופנין ותינין ורמונין. ארעא דזיתהא עבדין משחא והיא עבדא דבש; ט ארץ אשר לא במספנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ארעא. דלא במספינו תיכול בה לחמא. לא תחסר כל מדעם בה. ארעא דאבנהא ברזלא. ומטורדא תפסול נחשא; י ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אליהך על הארץ הטובה אשר נתן לך: ותכול ותשבע. ותברך ית יי אהך. על ארעא טבתא דיהב לך;

(שנו) יא השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: אסתמר לך. דלמא תתנשי ית דחלתא דיי אהך. בדיל דלא למטר פקודוהי ודינוהי וקינוהי: דאנא מפקיד לך יומא דיי; יב פן תאכל ושבעת ובתים טבים תבנה וישבת: דלמא תכול ותשבע. ובתין שפירין; תבני ותתיב; יג ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ותורד וענד יסון. וכספא ודהבא יסגי לך; וכל דלך יסגי; יד ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: ויירס לך. ותתנשי ית דחלתא דיי אהך. דאפקך; מארעא דמצרים מבית עבדותא;

ג בסת"י טו המוליכך במדבר | הגדל והנורא נחש | שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: דדברך. במדברא רבא ודחילא. אתר דחיוון קלן ועקרבין. ובית צהונא אתר דלית מיא. דאפיק לך מיא; מטנרא תקיפא; טז המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: דאוכך מנא במדברא. דלא ידעו אבהתך. בדיל לעניותך. ובדיל לנסיותך; לאוטבא לך בסוףך; יז ואמרת בלבבך פחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: ותימר בלבך. חילי ותקוף ידי; קנא לי ית נכסאי האליו; יח וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה: ותדבר ית יי אהך. ארי הוא. יחיב בך (ס"א לך). עיצא למקני נכסין. בדיל לקימא ית קימיה; דקיס לאבהתך כיומא דדין; פ יט והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחית להם העדתי בכס היום כי אבד תאבדון: ויהי אם אתנשאה תתנשי ית דחלתא דיי אהך. ותהך. פתר טעות עממיא. ותפלחנין ותסגוד להון. אסהידית בכון יומא דין; ארי מיבד תיבדון; כ כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם פן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: בעממיא. דיי מוביד מן קדמיכון. פן תיבדון. חלף דלא קבילתון; למימרא דיי אהכון; פ ט א שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרות בשמים: שמע ישראל. את עבר יומא דין ית ירדנא. למיעל למירת עממין. רברבין ותקיפין מנד. קרוין; רברבן ופריכן עד צית שמיא; ב עס גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: עס רב ותקוף בני גבריא. דאת ידעתא ואת שמעתא. מן יכול למקס; קדם בני גברא; ג וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: ותדע יומא דין. ארי יי אהך. הוא עבר קדמך מימריה אישא אכלא. הוא ישיעינן. והוא יתברנון קדמך. ותתריכנון ותובידנון בפריע; כמא דמליל יי לך;

(שלישי) ד אל-תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר
 בעדקתי הביאני יהוה לרשת את-הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה
 יהוה מורישם מפניך: לא תימר בלבך. בדיתבר יי אהך יתהון מן קדמך למימר. בזכותי
 אעלני יי. למירת ית ארעא הדא. ובחובי עממיא האלין. יי מתריד להון מן קדמך; ה לא
 בעדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את-ארעם כי ברשעת | הגוים
 האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את-הדבר אשר נשבע
 יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: לא בזכותך. ובקשיות לבך. את עליל
 למירת ית ארעהון. ארי. בחובי עממיא האלין. יי אהך מתריד להון מן קדמך. ובדיל לקימא ית
 פתגמא. דקים יי לאבהתך. לאברהם ליצחק וליעקב; ו וידעת כי לא בעדקתך יהוה
 אלהיך נתן לך את-הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם-קשה-ערף אתה:
 ותדע. ארי. לא בזכותך יי אהך. יהיב לך. ית ארעא טבתא. הדא למירתה. ארי עם קשי קדל את;
 ז זכר אל-תשכח את אשר-הקצפת את-יהוה אלהיך במדבר למן-היום
 אשר-יצאת | מארץ מצרים עד-באכם עד-המקום הזה ממרים הייתם
 עם-יהוה: הוי דכיר לא תתנשי. ית דארגיזתא. קדם יי אהך במדברא. למן יומא. דנפקתא
 מארעא דמצרים. עד מיתכוון עד אתרא הדין. מסרבין הויתון קדם יי; ח ובחרב הקצפתם
 את-יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: ובחרב ארגיזתון קדם יי. ותקיף רוגזא
 די. בכון לשיצאה יתכוון; ט בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית
 אשר-ברת יהוה עמכם וואשב | בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
 אכלתי ומים לא שתיתי: במסקי לטורא. למסב. לוחי אבניא לוחי קימא. דגור יי עמכון.
 ויתיבית בטורא. ארבעין יממין וארבעין לילון. לחמא לא אכלית. ומיא לא שתיתי; י ויתן יהוה
 אלי את-שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל-הדברים
 אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: ויהב יי לי. ית תריין לוחי
 אבניא. פתיבין באצבעא די. ועליהון. ככל פתגמיא. דמליל יי עמכון בטורא. מגו אישתא ביומא

דקהלא;

ד' בסת"י יא וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי
 לַחַת הָאֲבָנִים לַחַת הַבְּרִית: וְהוּא. מסוף ארבעין יממין. וְאַרְבָּעִין לַיְלֹן. יֵבֵב יי ל. ית תרין;
 לוחי אבניא לוחי קימא; יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רַד מֵהַר מִזֶּה כִּי שָׁחַת עִמּוֹךְ
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם סָרוּ מֵהַר מִן־הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה:
 וְאָמַר יי ל. קום חות בפריע מכא. ארי חביל עמד. דאפיקתא ממצרים. סטו בפריע. מן אורחא
 דפקידתנון. עבדו להון מתבא; יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה
 וְהִנֵּה עִם־קִשָׁה־עָרֹף הוּא: וְאָמַר יי ל. למימר. גלי קדמי עמא הדין. והא עם קשי קדל הוא;
 יד הָרַף מִמְּנִי וְאַשְׁמִידֵם וְאַמְחָה אֶת־שִׁמְם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאַעֲשֶׂה אוֹתָךְ
 לְגוֹי־עֲצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ: אַנַּח בְּעוֹתֶךָ מִן קדמי ואשיצינון. ואמחי ית שומהון. מתחות שמיא.
 וְאֶעֱבִיד יָתְךָ. לעם תקיף וסגי מנהון; טו וְאַפֶּן וְאָרַד מִן־הַהָר וְהָהָר בָּעַר בְּאֵשׁ וּשְׁנֵי
 לוחת הברית על שתי ידי: וְאַתְּפָנִיתִי. ונחתית מן טורא. וטורא בער באישתא. ותרין לוחי
 קימא. על תרתיני ידי; טז וְאָרָא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֲגֹל
 מִסְכָּה סָרְתֶם מֵהַר מִן־הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם: וְחִזִּית. והא חבתון קדם יי
 אֶהְכּוּ. עבדתון לכון. עיגל מתבא. סטיתון בפריע. מן אורחא. דפקיד יי יתכון; יז וְאַתְּפֹשׁ בְּשְׁנֵי
 הַלַּחַת וְאַשְׁלַכְם מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי וְאַשְׁבַּרְם לְעֵינֵיכֶם: וְאַחֲדִית בְּתֵרִין לוחיא. ורמיתנון.
 מעל תרתיני ידי. וְתִפְרַתְנֹן לְעֵינֵיכֶם: יח וְאַתְּנַפֵּל לְפָנַי יְהוָה כְּרָאשְׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם
 וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל־חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר
 חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הֲרַע בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ: וְאַשְׁתַּטַּחְתִּי קָדָם יי כד בקדמיתא.
 אַרְבָּעִין יַמִּין וְאַרְבָּעִין לַיְלֹן. לחמא לא אכלית. ומיא לא שתית. על כל חובתכון דחבתון. למעבד
 דביש. קדם יי לארזא קדמוהי; יט כִּי יִגְרָתִי מִפְּנֵי הָאָרֶץ וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצַּף יְהוָה
 עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא: ארי דחילית. מן קדם
 רוגזא וחמתא. דרגו יי. עליכון לשיצאה יתכון. וקביל יי צלותי. אף בזמנא ההוא; כ וּבְאֶהְרֹן
 הַתְּאֵנָף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וְאַתְּפַלֵּל גַּם־בְּעַד אֶהְרֹן בַּעַת הַהוּא: ועל אהרן.
 הוה רגז מן קדם יי. לחדא לשיצויתיה. וצליתי. אף על אהרן בעדנא ההוא; כא וְאַתְּ־חֲטָאתְכֶם
 אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֲגֹל לְקַחְתִּי וְאַשְׁרַף *אֹתוֹ *בְּאֵשׁ וְאַפְתָּ אֹתוֹ טָחוֹן
 הַיֵּטֵב עַד *אֲשֶׁר־דָּק לְעֶפֶר וְאַשְׁלַךְ אֶת־עֶפְרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיַּרְדֵּן מִן־הָהָר: וית
 חובתכון דעבדתון ית עגלא. נסיבית ואוקידית יתיה בנורא. ושפית יתיה בשופינא יאות. עד דהוה
 דקיק לעפרא. ורמית ית עפריה. לנחלא דנחית מן טורא; כב וּבַתְּבַעֲרָה וּבַמִּסָּה וּבַקְבָרֹת
 הַתְּאֵוָה מִקְצָפִים הֵייתֶם אֶת־יְהוָה: וּבְדַלִּיקְתָּא וּבְנִסִּיתָא. וּבְקַבְרֵי דַמְשָׁאֲלֵי. מרגזון הויתון
 קדם יי; כג וּבְשִׁלַּח יְהוָה אֶתְכֶם מִקִּדְשׁ *בְּרַנַּע לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וּתְמָרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֵאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא
 שָׁמַעְתֶּם בְּקִלּוֹ: וכד שלח יי יתכון. מרקס גיאה למימר. סקו ואחסינו ית ארעא. דיהבית לכון.
 וסריבתון. על מימרא די אהכון. ולא הימנתון ליה. ולא קבילתון למימריה;

כד מִמְרִים הָיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם: מְסַרְבִּין הוּיְתוֹן קָדָם יי; מִיּוֹמָא
 דִּידְעִית יִתְכוּן; כה וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֶת אַרְבַּעַיִם הַיּוֹם וְאֶת־אַרְבַּעַיִם הַלַּיְלָה
 אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי כִּי־אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: וְאֶשְׁתַּטַּחִת קָדָם יי. ית אַרְבַּעַיִן
 יִמְמִין. וְיַת אַרְבַּעַיִן לִילּוֹן דְּאֶשְׁתַּטַּחִית. אַרְי אָמַר יי לְשִׁינְאָה יִתְכוּן; כו וְאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה
 וְאָמַר אֲדַנִּי יְהוָה אֶל־תִּשְׁחַת עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלָךְ אֲשֶׁר־
 הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: וְצִלִּיתִי קָדָם יי וְאָמַרְתִּי. יי אֱהִים. לֹא תַחֲבִיל עִמָּךְ וְאֶחְסֶנְתָּךְ.
 דְּפַרְקַתָּא בְּתוּקָךְ; דְּאֶפִּיקַתָּא מִמִּצְרַיִם בְּיַד תְּקִיפָא; כז זְכֹר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלְיַעֲקֹב אֶל־תִּפְּזֵן אֶל־קְשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ: אֲדַכְּרֶךָ לְעַבְדְּךָ.
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב. לֹא תִתְפַּנֵּי. לְקִשְׁיוֹת עִמָּא הַדִּין. וְלַחֲבוּבֵיהוֹן וְלַחַטָּאֵיהוֹן; כח פֶּן־יֹאמְרוּ
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם מִשֶּׁם מִבְּלִי יִכַּלֵּת יְהוָה לְהַבְיִיאֵם אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־דִּבַּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתוֹ אוֹתָם הוֹצִיאֵם לְהַמָּתָם בַּמִּדְבָּר: דְּלִמָּא יִמְרוּן. דִּיירי
 אַרְעָא דְּאֶפִּיקַתְנָא מִתְּמָן. מִדְּלִית יוּכְלָא קָדָם יי. לְאַעְלוּתְהוֹן. לְאַרְעָא דְּמִלִּיל לְהוֹן. וּמִדְּסַנֵּי יִתְהוֹן.
 אֶפִּיקוּן לְקַטְלוּתְהוֹן בַּמִּדְבָּרָא; כט וְהֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחֲךָ הַגָּדֹל
 וּבְזַרְעֶךָ הַנְּטוּיָהּ: וְאֲנֹן עִמָּךְ וְאֶחְסֶנְתָּךְ. דְּאֶפִּיקַתָּא בְּחִילְךָ רַבָּא. וּבְדַרְעֶךָ מְרַמְמָא; פ

ה' בסת"י (רביעי) י א בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל־לך שְׁנֵי־לוּחֹת אֲבָנִים
 כְּרֹאשֵׁינִים וְעֵלָה אֵלַי הִהְרָה וְעָשִׂיתָ לְךָ אֲרוֹן עֵץ: בַּעֲדָנָא הַהוּא אָמַר יי לִי. פֶּסֶל
 לך. תְּרִין לוּחֵי אֲבָנָיָא בְּקַדְמָאִי. וְסַק לְקַדְמֵי לְטוּרָא. וְתַעֲבִיד לְךָ אֲרוֹנָא דְּאֶעָא; ב וְאֶכְתָּב
 עַל־הַלְּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְּחֹת הַכְּרֹאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ
 וְשָׂמְתָם בְּאֲרוֹן: וְאֶכְתּוּב עַל לוחיא. ית פִּתְגָמֵיא. דְּהוּו. עַל לוחיא קַדְמָאִי דְּתַבְרַתָּא. וְתַשׁוּיָוּן
 בְּאֲרוֹנָא; ג וְאֶעֱשֶׂה אֲרוֹן עֵץ שֵׁטִים וְאֶפְסַל שְׁנֵי־לְחֹת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים וְאֶעַל
 הִהְרָה וְשְׁנֵי הַלְּחֹת בְּיָדַי: וְעַבְדִּית אֲרוֹנָא דְּאֶעֱי שֵׁטִין. וּפְסִלִית. תְּרִין לוּחֵי אֲבָנָיָא בְּקַדְמָאִי.
 וְסִלִּיקִית לְטוּרָא. וְתִרִין לוּחֵיא בְּיָדַי; ד וְיִכְתָּב עַל־הַלְּחֹת בְּמִכְתָּב הַכְּרֹאשֵׁינִים אֶת
 עֲשֶׂר־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֵלַיְכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהֶל
 וַיְהִי־נָם יְהוָה אֵלַי: וְכָתַב עַל לוחיא בְּכַתְבָּא קַדְמָאָה. ית עֲשֶׂרָא פִּתְגָמִין. דְּמִלִּיל יי עִמְכוֹן
 בְּטוּרָא. מַגּוּ אִישְׁתָּא בְּיוֹמָא דְּקַהֲלָא. וַיִּהְבְּנוּ יי לִי; ה וְאֶפֶן וְאֶרְדּ מִן־הָהָר וְאִשִּׁם
 אֶת־הַלְּחֹת בְּאֲרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיְהִי־שֵׁם בְּאֲשֶׁר צִוִּנִי יְהוָה: וְאֶתְפָּנִיתִי. וְנַחֲתִית
 מִן טוּרָא. וְשׁוּיָתִי ית לוחיא. בְּאֲרוֹנָא דְּעַבְדִּית. וְהוּו תְּמָן. כְּמָא דְּפַקְדִּנִי יי; ו וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ
 מִבְּאֵרֶת בְּנֵי־יַעֲקֹן מוֹסְרָה שֵׁם מֵת אֶהֱרֹן וַיִּקְבַּר שֵׁם וַיִּכְתֹּן אֶלְעָזָר בְּנוֹ
 תַחְתָּיו: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. נָטְלוּ. מִבְּאֵרוֹת בְּנֵי יַעֲקֹן לְמוֹסְרָה. תְּמָן מֵיַת אֶהֱרֹן וְאֶתְקַבַּר תְּמָן. וְשִׁמִּישׁ. אֶעָזָר
 בְּרִיהַ תַּחְתּוֹתָיו; ז מִשֶּׁם נָסְעוּ הַגִּדְגָּדָה וּמִן־הַגִּדְגָּדָה יִטְבַּתָּה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם:

מתמין נטלו לגדוד. ומן גדוד ליטבת. ארע נגדא נחלין דמיין;

ח בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשירתו ולברך בשמו עד היום הזה: בעדנא ההוא. אפריש יי ית שבטא דלוי. למטל ית ארון קימא די. למקם קדם יי לשמשותיה ולברכא בשמיה. עד יומא הדין; ט על-בן לא-היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: על בן. לא הוה ללוי. חולק ואחסנא עם אחוהי. מתנן דיחב ליה יי אנן אחסנתיה. כמא דמליל. יי אהך ליה; י ואנכי עמדתי בהר פימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא-אבה יהוה השחיתך: ואנא הויתי קאים בטורא. ביזמיא קדמאי. ארבעין ימין. וארבעין לילון. וקביל יי עלותי. אף בזמנא ההוא. לא אבא יי לחבלותך; יא ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם: ואמר יי לי. קום. איזיל למטול קדם עמא. ויעלון וירתון ית ארעא. דקמיית לאבהתהון

למתן להון; פ

ו' בסת"י (חמישי) יב ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא אהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: ובען ישראל. מא יי אהך. תבע מנד. אהין למדחל. קדם יי אהך. למחך בכל אורחן דתקנן קדמוהי ולמרחם יתיה. ולמפלח קדם יי אהך. בכל לבך ובכל נפשך; יג לשמר את מצות יהוה ואת חקותיו אשר אנכי מצוה היום לטוב לך: למטר. ית פקודיא די וית קימוהי. דאנא מפקיד לך יומא דין. דייטב לך; יד הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: הא די אהך. שמיא ושמי שמיא. ארעא וכל דבה; טו רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכס מפל העמים ביום הזה: לחוד באכהתך. צבי יי למרחם יתהון. ואתרעי בבניהון בתריהון. בכון. מפל עממיא פיזמא הדין; טז ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: ותעדון. ית טפשות לבכון. וקדלכון. לא תקשון עוד; יז כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: ארי יי אהכון. הוא אה דינין. ומרי מלכין. אהא רבא גברא ודחילא. דלית קדמוהי מסב אפיין. ואף לא לקבלא שוחדא; יח עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: עבד. דין ייתם וארמלא. ורחים גיורא. למתן ליה מזון וכסו; יט ואהבתם את הגר כי-גרים הייתם בארץ מצרים: ותרחמון ית גיורא. ארי דירין הויתון בארעא דמצרים; כ את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: ית יי אהך. תדחל וקדמוהי תפלת. ולדחלתיה תתקרב. ובשמיה תקיים; כא הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות ואת הנורא את האלה אשר ראו עיניך: הוא תושבחתך והוא אהך. דעבד עמך. ית רברבתא וית חסינתא

האלין. דתוואה עינד;

כב בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִם וְעַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לָרֹב: בְּשִׁבְעֵין נַפְשָׁן. נַחְתוּ אֲבֹהֶתְךָ לְמִצְרַיִם. וּבַעַן. שׁוֹךְ (ס"א שׁוֹךְ) יי אֵלֶךְ; כְּכֹכְבֵי
שָׁמַיָא לְסַגִּי; יא א וְאֶהְבֵּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מְשֻׁמְרָתוֹ וְחֻקֹּתָיו
וּמְשַׁפְּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים: וְתַחֲסֵם. ית יי אֵלֶךְ. וְתַשֵּׁר מִטְרַת מִימְרֵיהֶם. וְקִימוּהֵי וְדִינוּהֵי;
וּפְקוּדוֹהֵי כָּל יוֹמָיָא; ב וַיִּדְעַתֶּם הַיּוֹם כִּי | לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ וְאֲשֶׁר
לֹא־רָאוּ אֶת־מוֹסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גְּדֻלּוֹ אֶת־יָדוֹ הַחֲזָקָה וְזָרְעוֹ הַנְּטוּיָה:
וְתִדְעוּן יוֹמָא דִּין. אַרִי לֹא ית בְּנֵיכֹן. דְּלֹא יָדְעוּ וְדִלֹא חֲזוּ. ית אֹלְפָנָא דִּין אֵלְכֹן. ית רְבוּתֵיהֶ. ית
יָדֵיהֶ תְּקִיפָתָא. וְדַרְעֵיהֶ מְרַמְמָא; ג וְאֶת־אֲתֹתָיו וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם לְפָרְעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְלִכְל־אֲרָצוֹ: וְיַת אֲתוֹתֵיהֶ וְיַת עוֹבְדוֹהֵי. דְּעַבְדֵּי בְּגוֹ
מִצְרַיִם. לְפָרְעָה מֶלֶכָּא דְּמִצְרַיִם וְלִכְל אֲרַעֵיהֶ; ד וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסֵי
וּלְרֶכְבּוֹ אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת־מֵי יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרֹדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבְדָם
יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְדַעְבַּד לְמִשְׁרֵית מִצְרַאי לְסוּסוֹתָהוֹן וְלִרְתַבְּיָהוֹן. דְּאֲשִׁיף. ית מי יִמָּא דְּסוּף
עַל אֲפִיהוֹן. בְּמִרְדְּפָהוֹן בְּתַרְיֹכֹן. וְאֲבִידְנוּן יי. עַד יוֹמָא הַדִּין; ה וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבָּר
עַד־בְּאַכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה: וְדַעְבַּד לְכֹן בְּמִדְבָּרָא. עַד מִיתִיכֹן עַד אֲתֵרָא הַדִּין; ו וְאֲשֶׁר
עָשָׂה לְדָתְךָ וּלְאַבִּירִם בְּנֵי אֱלִיָּאב בֶּן־רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצַתָּה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ
וְתַבְלַעַם וְאֶת־בְּתִיָּהֶם וְאֶת־אֱהֻלֵיהֶם וְאֶת כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקָרֵב
כָּל־יִשְׂרָאֵל: וְדַעְבַּד לְדָתְךָ וּלְאַבִּירִם. בְּנֵי אֱלִיָּאב בֶּרְאוּבֵן. דְּפִתַחַת אֲרַעֵא ית פּוּמָה. וּבִלְעֵתְנוּן
וְיַת אֲנָשׁ בְּתִיָּהוֹן וְיַת מִשְׁפְּנֵיהוֹן. וְיַת כָּל יְקוּמָא דְּעַמְהוֹן. בְּגוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל; ז כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאִיתֶם
אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה: אַרִי עֵינֵיכֹן חֲזָאָה. ית כָּל עוֹבְדָא דִּין רַבָּא;
דַּעְבַּד; ח וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ
וּבְאַתֶּם וִירְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וְתַשְׁרוּן ית כָּל
תְּפִקִּידָתָא. דְּאַנָּא מְפַקִּיד לְךָ יוֹמָא דִּין. בְּדִיל דְּתַתְּקַפּוּן. וְתִיעֲלוּן וְתִירְתוּן ית אֲרַעֵא. דְּאַתּוּן; ע עֲבְרִין
לְתַמּוֹן לְמִירְתָּהּ; ט וּלְמַעַן תִּאָּרִיכוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: וּבְדִיל דְּתִירְכּוּן יוֹמִין עַל

אֲרַעֵא. דְּקַיִם יי לְאַבְהֶתְכֹן. לְמַתְּן לְהוֹן וּלְבִנְיָהוֹן. אֲרַע; עַבְדָּא חֶלֶב וְדָבָשׁ; ס

ז בסת"י (שש"י) י כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
הוּא אֲשֶׁר יִצְאַתֶּם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרַגְלֶךָ כִּגְזֵן הַיַּרְק:
אַרִי אֲרַעֵא. דְּאַתַּת עֲלִיל לְתַמּוֹן לְמִירְתָּהּ. לֹא כְּאֲרַעֵא דְּמִצְרַיִם הִיא. דְּנִפְקַתּוּן מִתַּמּוֹן. דְּתִזְרַע ית זֶרְעֶךָ;
וּמִשְׁקִיתָ לִיָּה בְּרַגְלֶךָ כִּגְנַת יַרְקָא; יא וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ
הָרִים וּבְקַעַת לְמִטְרַת הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּה־מֵיָם: וְאֲרַעֵא. דְּאַתּוּן. עֲבְרִין לְתַמּוֹן לְמִירְתָּהּ.
אַרַע טוֹרִין וּבְקַעַן. לְמִטְרַת שָׁמַיָא שְׁתַּיָּא מֵיָא; יב אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּרְשָׁה אֶתָּה
תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה: אֲרַעֵא. דִּין
אֵלֶךְ תִּבְעֵי יתָהּ. תְּדִירָא. עֵינֵי יי אֵלֶךְ בַּהּ. מְרִישָׁה דְּשִׁתָּא. וְעַד סוּפָה דְּשִׁתָּא; ס

יג וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְהָיָה אִם קָבְלָא תִקְבְּלוּן לְפָקוּדֵי דְאַנָּא. מִפְּקִיד יִתְכוּן יוֹמָא דִּין. לְמַרְחָם. יֵת יֵי אֶהְכוּן וּלְמַפְלַח קְדָמוּהֵי. בְּכָל לִבְכוּן וּבְכָל נַפְשְׁכוּן; יֵי וְנִתְתִּי מְטָר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאַסְפֵּת דְגַנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְאַתִּין מְטָר אַרְעֻכוּן. בְּעֵדְנִיָּה בְּכִיר וּלְקִישׁ. וְתַכְנוּשׁ עֲבוּרְךָ. וְחַמְרְךָ וּמִשְׁחָךָ; טו וְנִתְתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדֶךָ לְבִהְמֹתְךָ וְאֹכְלֹת וְשִׁבְעֵת: וְאַתִּין. עֲשָׂא בְּחַקְלְךָ לְבַעֲיָרְךָ. וְתִיכוּל וְתִשְׁבַּע; טז הַשְּׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: אֲסַתְּמָרוּ לְכוּן. דְּלִמָּא יִטְעִי לִבְכוּן. וְתַסְטוּן. וְתַפְלַחוּן לְטַעוֹת עַמְמֵיָא. וְתַסְגְּדוּן לְהוּן; יז וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעֶצֶר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יְהִיָּה מְטָר וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאַבְדֹתֶם מֵהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְיִתְקַף רוּגְזָא דִּי בְכוּן. וְיִיחֹוד יֵת שְׁמַיָּא וְלֹא יְהִי מְטָרָא. וְאַרְעָא. לֹא תִתֵּן יֵת עַל־לִתָּהּ. וְתִיכוּן בְּפִרְעֵי. מֵעַל אַרְעָא טְבָתָא. דִּי יֵהִיב לְכוּן; יח וְשִׁמְתֶם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אִתְּם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפַת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְתַשׁוּן יֵת פִּתְגְּמֵי אֲלִין. עַל לִבְכוּן וְעַל נַפְשְׁכוּן. וְתַקְטְרוּן יֵתוּן לְאַת עַל יְדְכוּן. וְיֵהוּן לְתַפְלִין בֵּין עֵינֵיכוּן; יט וְלִמְדֹתֶם אִתְּם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדָרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְתַלְפוּן יֵתוּן. יֵת בְּנִיכוּן לְמַלְלָא בְּהוּן. בְּמַתְבַּךְ בְּבֵיתְךָ וּבְמַתְבַּךְ בְּאוֹרְחָא. וּבְמַשְׁכְּבְךָ וּבְמַקְוִמְךָ; כ וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֵיךָ: וְתַכְתוּבְנוּן עַל מְזוּזֵין. וְתַקְבְּעוּן בְּסַפֵּי בֵיתְךָ וּבְתַרְעֵךָ; כא לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לֵאמֹר לְהֵם פִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ: בְּדִיל דִּיִּסְגוּן יוֹמֵיכוּן וְיוֹמֵי בְנֵיכוּן. עַל אַרְעָא. דְּקִים יֵי. לְאַבְהֵתְכוּן לְמַתָּן לְהוּן. בְּיוֹמֵי שְׁמַיָּא עַל אַרְעָא; ס

(שביעי) (מפטיר) כב *כי אם שמר תשמרון את-כל-המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את-יהוה אלהיכם ללכת בכל-דרכיו וילדבקה-בו: ארי אם מטר תטרון ית כל תפקידתא דדא. דאנא. מפקיד יתכון למעבדה. למרחם. ית יי אהכוּן. למהך בכל אורחן דתקנן קדמוהי ולא תקרבא לדחלתיה;

[מפטיר] כג והוריש יהוה את-כל-הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: ויתרד יי. ית כל עממיא האלין מן קדמיכוּן. ותירתון עממין. רברבין ותיקיפין מנכוּן; כד כל-המקום אשר תדרך כר-רגלכם בו לכם יהיה מן-המדבר והלבנון מן-הנהר נהר-פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: כל אתרא. דתדרוך פרסת רגלכוּן. ביה דילכוּן יהי. מן מדברא ולבנו מן נהרא נהרא פרת. ועד ימא מערבאָה. יהי תחומכוּן; כה לא-יתיַעב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן | יהוה אלהיכם על-פני כל-הארץ אשר תדרכוּ בה כאשר דבר לכם: לא יתעתד אנש קדמיכוּן. דחלתכוּן ואימתכוּן. יתין יי אהכוּן. על אפי כל ארעא דתדרכוּן בה. כמא דמליל לכוּן; ס